

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 606/2019
20.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. и члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Душка Вилотијевића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 666/18 од 10.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 1/19 од 13.02.2019. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 666/18 од 10.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 1/19 од 13.02.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку и члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1875/2016 од 24.05.2017. године, између осталих, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело превара у покушају из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ, те је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка који су пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 666/18 од 10.09.2018. године усвајањем жалби Првог основног јавног тужиоца у Београду и пуномоћника општењеног „ББ“ АДО ..., преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду К 1875/16 од 24.05.2017. године тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршеног кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци која ће се извршити тако што не сме напуштати просторије у којима станује у ... у улици ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних

санкција, а у противном ће суд одредити да остатак казне издржава у затвору, те је обавезан да суду накнади паушал, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 1/19 од 13.02.2019. године, одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 666/18 од 10.09.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Душко Вилотијевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку или да донесе одбијајућу пресуду у смислу члана 422. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП наводима да је у већу Апелационог суда у Београду, у трећем степену, као председник, учествовао судија Сениша Важић у доношењу побијане пресуде КжЗ 1/19 од 13.02.2019. године, а да је такође као председник већа Апелационог суда у Београду у другом степену учествовао у доношењу решења Кж1 875/15 од 29.09.2015. године, којим је осуђујућа првостепена пресуда укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Одбрана налази, да је исти судија поступао у истом предмету и као председник већа Апелационог суда у другом степену и као председник већа Апелационог суда у трећем степену, што је противно одредби члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Супротно изложеним наводима захтева, по оцени овог суда, побијане правноснажне пресуде нису донете уз наведену битну повреду одредаба кривичног поступка.

Наиме, одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да судија или судија поротник мора бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком, или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног као тужиоца, или је саслушан као сведок или као вештак, ако закоником није другачије прописано.

Из списка предмета произлази да је судија Синиша Важић учествовао, као председник већа у доношењу пресуде Апелационог суда у Београду КжЗ 1/19 од 13.02.2019. године, која је предмет побијања у поднетом захтеву за заштиту законитости, те да је такође учествовао, као председник већа, у доношењу решења Апелационог суда у Београду Кж1 875/15 од 29.09.2015. године.

Међутим, имајући у виду да судија Синиша Важић није у истом предмету, претходно, учествовао у доношењу мериторне одлуке тј. није учествовао у изрицању пресуде (осуђујуће или ослобађајуће), већ је учествовао у доношењу другостепеног решења Кж1 875/15 од 29.09.2015. године - којим је укинута првостепена пресуда, то је овај суд изнете наводе одбране у поднетом захтеву, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП у односу на судију Синишу Важића, оценио као неосноване.

Поред тога поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП уз образложење да је предметни кривични поступак вођен без постојања оптужбе овлашћеног тужиоца. Одбрана налази да је првостепени суд услед одустанка јавног тужиоца од кривичног прогона окривљеног АА на главном претресу одржаном 28.09.2016. године, коме пуномоћник оштећеног није присуствовао а био је уредно позван, и доношења решења о обустави поступка од 28.09.2016. године, погрешном применом одредбе члана 54. став 2. ЗКП (када је обавестио оштећеног о одустанку јавног тужиоца од оптужбе) омогућио оштећеном да подизањем оптужнице 12.10.2016. године преузме кривични прогон окривљеног АА противно одредбама ЗКП, те самим тим, по ставу одбране, ни Први основни јавни тужилац у Београду, у наставку кривичног поступка, није имао законског основа за преузимање кривичног прогона од оштећеног.

Врховни касациони суд и ове наводе у захтеву браниоца окривљеног оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је Први основни јавни тужилац у Београду 05.04.2012. године подигао оптужницу Кт 4173/2010, између осталих, против окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ. Надаље, у записнику сачињеном на главном претресу одржаном пред Првим основним судом у Београду 28.09.2016. године је констатовано да су на главни претрес „приступила сва позвана лица“ и то: заменик јавног тужиоца, окривљени АА и окривљени ВВ и њихов бранилац адвокат Душко Вилотијевић, те да јавни тужилац одустаје од кривичног прогона против окривљеног АА и др, због кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ, по оптужници Првог основног јавног тужиоца у Београду Кт 4173/2010 од 05.04.2012. године, те је на истом записнику донето решење о обустави кривичног поступка, а затим је писмени отправак решења К 1762/2015 од 28.09.2016. године, донет на основу члана 361. ЗКП, достављен, између осталих, оштећеном АД за осигурање „ББ“ ... уз писмено обавештење да у смислу члана 52. ЗКП могу преузети кривични прогон окривљеног АА, у року од осам дана од пријема обавештења, а исто су примили 04.10.2010. године. Поднеском број 4067/2016 од 10.10.2016. године, који је у Првом основном суду

запримљен 12.10.2016. године (у законском року од осам дана), оштећени АД за осигурање „ББ“ ... је обавестио суд о преузимању кривичног прогона окривљеног АА и др, због предметних кривичних дела као и у оптужници јавног тужиоца. Поднеском Кт 4173/10 од 31.03.2017. године Први основни јавни тужилац у Београду обавестио је суд, да у складу са обавезним упутством Вишег јавног тужиоца у Београду, преузима кривични прогон против окривљених АА и ВВ, због предметних кривичних дела, као у оптужници Првог основног јавног тужиоца у Београду Кт 4173/2010 од 05.04.2012. године.

Одредбом члана 52. став 1. ЗКП, која регулише преузимање кривичног гоњења од стране оштећеног је прописано: „Ако након потврђивања оптужнице јавни тужилац изјави да одустаје од оптужбе, суд ће питати оштећеног да ли хоће да преузме кривично гоњење и заступа оптужбу. Ако оштећени није присутан, суд ће га у року од осам дана обавестити о одустанку јавног тужиоца од оптужбе и поучити га може да се изјасни да ли хоће да преузме гоњење и заступа оптужбу“.

Како оштећени АД за осигурање „ББ“ ... није присуствовао главном претресу одржаном 28.09.2016. године, на који није био ни позван, када је јавни тужилац одустао од кривичног прогона окривљених, суд је оштећеног правилном применом члана 52. став 1. ЗКП обавестио о одустанку јавног тужиоца од оптужбе и поучио о могућности да преузме кривични прогон, што је оштећени и учинио у законском року од осам дана, након чега је 31.03.2017. године Први основни јавни тужилац у Београду преузео кривични прогон окривљеног АА и др, због предметног кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ и заступао оптужбу до правноснажног окончања кривичног поступка пред Првим основним судом у Београду.

Дакле, Врховни касациони суд налази да током редовног кривичног поступка суд није повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, јер је током поступка у континуитету постојала оптужба овлашћеног тужиоца. Наизменичним смењивањем овлашћених тужилаца, у складу са ЗКП-ом, током редовног кривичног поступка није у чињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом браниоца окривљеног АА.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

За Председника већа-судија,
Драган Аћимовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић